Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα: «Πρόταση Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την σύσταση Ευρωπαϊκού Μητρώου Έκλυσης και Μεταφοράς Ρύπων και για την τροποποίηση των οδηγιών 91/689/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου»

COM(2004) 634 τελικό — 2004/0231 (COD)

(2005/C 255/10)

Στις 4 Φεβρουαρίου 2005, και σύμφωνα με το άρθρο 175, παράγραφος 1 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα την ανωτέρω πρόταση.

Το ειδικευμένο τμήμα «Γεωργία, ανάπτυξη της υπαίθρου, περιβάλλον» στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, επεξεργάστηκε τη γνωμοδότησή του στις 17 Μαρτίου 2005, με βάση εισηγητική έκθεση της κας Sánchez Miguel.

Κατά την 416η σύνοδο ολομέλειάς της, της 6ης και 7ης Απριλίου 2005 (συνεδρίαση της 6ης Απριλίου), η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε με 131 ψήφους υπέρ, 0 κατά και 11 αποχές την ακόλουθη γνωμοδότηση:

1. **Εισαγωγή**

1.1 Η Σύμβαση του Aarhus [1], η οποία αναγνωρίζει το δικαίωμα πληροφόρησης, συμμετοχής του κοινού στη λήψη αποφάσεων και πρόσβασης στη δικαιοσύνη για θέματα περιβάλλοντος, εγκαινιάζει, εντός της ΕΕ, ένα στάδιο κατά το οποίο θα δημιουργηθούν οι μηχανισμοί που θα παρέχουν, στους πολίτες και στα ενδιαφερόμενα για περιβαλλοντικά θέματα μέρη, τα αναγκαία μέσα για μια αξιόπιστη ενημέρωση από την οποία να απορρέουν δράσεις πρόληψης και, κυρίως, που να παράγουν θετικά αποτελέσματα για τον σταδιακό περιορισμό της ρύπανσης του περιβάλλοντος.

1.2 Από το περιεχόμενο των άρθρων 5, παράγραφος 9, και 10, παράγραφος 2 της Σύμβασης του Aarhus προκύπτει η δυνατότητα δημιουργίας μηχανισμών που να καθιστούν δυνατή την ενημέρωση και τη συμμετοχή των πολιτών. Τα μητρώα θεωρούνται ως ένα εκ των πλέον αξιόλογων μέσων, στο μέτρο που περιλαμβάνουν στοιχεία αξιόπιστα και συγκρίσιμα με εκείνα που παρέχονται είτε από τους επιχειρηματίες είτε από τις εκάστοτε αρμόδιες διοικητικές υπηρεσίες. Παρατηρείται ότι, σε άλλες κοινοτικές πολιτικές, η χρήση μητρώων στοιχείων έχει αξιοποιηθεί για την παροχή πληροφόρησης και τη νομική ασφάλεια των στοιχείων που περιλαμβάνονται σ' αυτά.

1.3 Όσον αφορά ειδικότερα τα θέματα έκλυσης και μεταφοράς ρύπων, έχουν υπογραφεί και άλλες διεθνείς πράξεις, μεταξύ των οποίων ξεχωρίζουν: το Διακυβερνητικό Φόρουμ της Μπαΐα (2000) σχετικά με την χημική ασφάλεια, στο οποίο περιελήφθησαν δράσεις προτεραιότητας προς εφαρμογή από το έτος 2000, ως τρόπος επίτευξης των ταχθέντων στόχων· η Σύμβαση της Στοκχόλμης του 2001 σχετικά με τους έμμονους οργανικούς ρύπους και την παραμεθόρια μεταφορά επικίνδυνων αποβλήτων και την διάθεσή τους· οι εργασίες του ΟΟΣΑ (2002) σχετικά με την ανάλυση κόστους/ωφέλειας των μητρώων αποβλήτων και μεταφοράς ρύπων.

1.4 Η πλέον σημαντική, όμως, διεθνής πράξη για θέματα μητρώων αποβλήτων και μεταφοράς ρύπων συνίσταται στο Πρωτόκολλο του Κιέβου που υπεγράφη από την ΟΕΕ/ΗΕ το 2003 [2], ο κύριος στόχος του οποίου είναι η προώθηση της πληροφόρησης σχετικά με τα ζητήματα αυτά, μέσω εθνικών μητρώων, τα οποία θα περιλαμβάνουν τα στοιχεία που παρέχονται από τα ενδιαφερόμενα για τα θέματα αυτά μέρη και, επιπλέον, θα συμβάλλουν στην πρόληψη και τον περιορισμό της ρύπανσης του περιβάλλοντος, ενώ συνιστάται η τήρησή τους και σε διεθνή κλίμακα, προκειμένου να είναι πιο εύκολα συγκρίσιμα τα περιλαμβανόμενα στοιχεία, σε κλίμακα ανώτερη της εθνικής.

1.5 Πρέπει να λεχθεί ότι το Πρωτόκολλο του Κιέβου μπορεί να θεωρηθεί ως πρότυπο της παρούσας Πρότασης Κανονισμού για τη σύσταση ευρωπαϊκού ΜΕΜΡ, και ειδικότερα για το περιεχόμενο των Παραρτημάτων, τα οποία διευκολύνουν τον επιδιωκόμενο στόχο: την εναρμόνιση των στοιχείων που περιλαμβάνονται στα μητρώα, είτε αυτά είναι εθνικά, είτε ευρωπαϊκά ή διεθνή. Υπάρχουν ωστόσο δύο πτυχές που διαφέρουν στην πρόταση Κανονισμού: η πρώτη αφορά τον κατάλογο των ουσιών προτεραιότητας που περιλαμβάνονται στην ΟΠΥ (Οδηγία Πλαίσιο για τα Ύδατα), όπου προστίθενται εννέα νέες ουσίες [3], και η δεύτερη είναι ότι επισπεύδεται η έναρξη της ισχύος του και τοποθετείται στο 2007, προκειμένου να συμπέσει η κοινοποίηση σύμφωνα με τη νέα διαδικασία με την τελευταία έκθεση του EPER.

1.6 Στις διεθνείς αυτές συμφωνίες πρέπει να προστεθούν και τα ισχύοντα επί του παρόντος ευρωπαϊκά πρότυπα, όπου περιλαμβάνεται ήδη η απαίτηση τήρησης Ευρωπαϊκού Μητρώου Ρυπογόνων Εκπομπών (EPER) [4] που αναπτύσσει το άρθρο 15, παράγραφος 3 της Οδηγίας 96/61/ΕΚ (IPPC) [5] και το οποίο έχει τεθεί σε λειτουργία από τις 23 Φεβρουαρίου του 2004. Μέχρι στιγμής,

---

[1] Σύμβαση του Aarhus σχετικά με την πρόσβαση στην πληροφόρηση, τη συμμετοχή του κοινού στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά ζητήματα, την οποία υπέγραψαν στις 25 Ιουνίου 1998 η πλειονότητα των κρατών μελών της ΕΕ, καθώς και Προτάσεις Οδηγιών, Γνωμοδοτήσεις (ΕΕ C 117 της 30.04.2004).

[2] Κατά την 5η Διυπουργική Συνδιάσκεψη με θέμα «Περιβάλλον για την Ευρώπη», υπεγράφη το Πρωτόκολλο για Μητρώα αποβλήτων και μεταφοράς ρύπων που προσαρτάται στη Σύμβαση για την πρόσβαση στην πληροφόρηση, τη συμμετοχή του κοινού στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά ζητήματα. Κίεβο, 21 Μαΐου 2003.

[3] Στα παραρτήματα IX και X της οδηγίας-πλαίσιο για τα ύδατα (ΟΠΥ) 2000/60/ΕΚ προσδιορίζεται ο κατάλογος των ουσιών προτεραιότητας και προστίθενται, σύμφωνα με το πρωτόκολλο PRTR της ΟΕΕ/ΗΕ, τρεις νέες ουσίες, ενώ απαιτούνται πρόσθετα πληροφοριακά στοιχεία για άλλες πέντε.

[4] Απόφαση της Επιτροπής 2000/479/ΕΚ της 17ης Ιουλίου, ΕΕ L 192 της 28.7.2000.

[5] Βλ. Γνωμοδότηση (ΕΕ C 80 της 30.3.2004).

τις πρώτες εκθέσεις για τη συλλογή στοιχείων τις υπέβαλαν τα κράτη μέλη το 2001, ενώ την έκθεση που αφορά το δεύτερο έτος αναφοράς, το 2004, οφείλουν να την υποβάλουν πριν από τον Ιούνιο του 2006. Το τρίτο έτος αναφοράς έχει προβλεφθεί να είναι το 2007 και η υποβολή της αντίστοιχης έκθεσης να γίνει εντός του 2008. Σημειώνεται ότι το EPER, το περιεχόμενο του οποίου διευρύνεται προκειμένου να συμμορφωθεί προς το Πρωτόκολλο του Κιέβου, συνιστά μια καλή βάση για το μελλοντικό ευρωπαϊκό ΜΕΜΡ.

2. **Περίληψη της Πρότασης Κανονισμού**

2.1 Αντικείμενο του Κανονισμού είναι η δημιουργία κοινοτικού μητρώου που θα περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία σχετικά με απόβλητα και μεταφορές ρύπων, ώστε να τηρηθούν οι απαιτήσεις του Πρωτοκόλλου του Κιέβου. Προς τούτο, συγκεντρώνει ευρύτατο κατάλογο ορισμών, οι οποίοι, σε ορισμένες περιπτώσεις, ενδέχεται να διαφέρουν από τους ορισμούς της Οδηγίας IPPC, και καλύπτει τόσο τους ρύπους (ουσίες), όσο και τις δραστηριότητες (μονάδες) επί των οποίων εφαρμόζεται ο Κανονισμός, είτε αυτές είναι δημόσιοι είτε ιδιωτικοί φορείς, ενώ παράλληλα περιορίζονται στα εξής τρία τα είδη πληροφοριών που πρέπει να περιλαμβάνει το ΜΕΜΡ (άρθρο 3):

— Εκλύσεις ρύπων, έτσι όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 5 α), από τις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα I.

— Μεταφορές αποβλήτων εκτός του χώρου των εγκαταστάσεων και εκλύσεις λυμάτων χωρίς τελική επεξεργασία, όπως απαριθμούνται στο άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχεία β) και γ), από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο παράρτημα I.

— Εκλύσεις ρύπων προερχομένων από διάσπαρτες πηγές.

2.2 Η διάρθρωση του ευρωπαϊκού ΜΕΜΡ (άρθρο 4.1) διαμορφώνεται με βάση την υποχρεωτική κοινοποίηση στοιχείων εκ μέρους των επιχειρηματιών που, λόγω της δραστηριότητάς τους, υπόκεινται σε έλεγχο ουσιών και αποβλήτων σύμφωνα με τους ισχύοντες ευρωπαϊκούς κανόνες. Οι εν λόγω δραστηριότητες διευκρινίζονται στο παράρτημα I. Στην περίπτωση που η υποχρέωση κοινοποίησης εξαρτάται από μετρήσεις, υπολογισμό ή εκτίμηση των ουσιών αυτών, θα δηλώνεται η μέθοδος ανάλυσης ή υπολογισμού με χρήση των μονάδων μετρήσεως του παραρτήματος II.

2.3 Η δομή της κοινοποίησης στοιχείων επικεντρώνεται στα κράτη μέλη και η διαβίβασή τους στην Επιτροπή θα γίνεται με ηλεκτρονικό σύστημα, σύμφωνα με τα χρονοδιαγράμματα που προβλέπονται στο άρθρο 7 (αρχίζουν να υπολογίζονται από το 2007). Η κοινοποίηση των στοιχείων θα χωρίζεται σε δύο μέρη: τα στοιχεία που αφορούν τη ρύπανση του εδάφους (άρθρο 6) και εκείνα που αφορούν διάσπαρτες πηγές (άρθρο 8).

2.4 Θεσπίζονται επακριβώς οι αναγκαίοι κανόνες, ούτως ώστε το περιεχόμενο του Μητρώου να πληροί τις προϋποθέσεις όλων των δημοσίων συστημάτων ενημέρωσης όσον αφορά:

— την ποιότητα των κοινοποιούμενων στοιχείων, τα οποία εγγυάται ο φορέας εκμετάλλευσης και αξιολογούν οι σχετικώς αρμόδιες αρχές, όσον αφορά την έγκαιρη ενημέρωση, την πληρότητα, την αξιοπιστία, το συγκρίσιμο και τη διαφάνειά τους·

— την ευχέρεια πρόσβασης του κοινού στην πληροφόρηση που περιλαμβάνουν, την οποία εξασφαλίζει η Επιτροπή με τη συνδρομή του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος·

— τον εμπιστευτικό χαρακτήρα ορισμένων στοιχείων τα οποία οι επιχειρήσεις χαρακτηρίζουν ως τέτοια, λαμβάνοντας προς τούτο υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 4 της Οδηγίας 2003/4/ΕΚ.

2.5 Άλλοι κανόνες που περιλαμβάνονται στον Κανονισμό αναφέρονται στη συμμετοχή του κοινού (άρθρο 12) και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη (άρθρο 13), έτσι όπως αναγνωρίζονται στη Σύμβαση του Aarhus και στην Οδηγία 2003/4/ΕΚ. Προς το σκοπό αυτόν, η Επιτροπή θα προβλέψει τους κατάλληλους μηχανισμούς, ενώ είναι υποχρεωτική η εκπόνηση τακτικών εκθέσεων στις οποίες θα εμφαίνονται τα αποτελέσματα της συμμετοχής αυτής (άρθρο 12.2).

2.6 Τα κράτη μέλη υποχρεούνται να παρέχουν πρόσθετες πληροφορίες, ανά τριετία (άρθρο 16), μετά από την έναρξη ισχύος του Κανονισμού, στις οποίες θα αξιολογούνται οι πρακτικές που υιοθετήθηκαν, καθώς και η τήρηση, εκ μέρους των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων, της υποχρέωσης κοινοποίησης των απαραίτητων στοιχείων. Επιπλέον, οφείλουν να ορίζουν τις κυρώσεις που θα επιβάλλονται σε περίπτωση μη τήρησης των προβλεπόμενων υποχρεώσεων, κυρώσεις που θα πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές (άρθρο 20).

2.7 Τέλος, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή θα επικουρείται από επιτροπή, σύμφωνα με τις διατάξεις της Απόφασης 1999/468/ΕΚ (άρθρο 19).

3. **Γενικές παρατηρήσεις**

3.1 Ο στόχος ενός ευρωπαϊκού μητρώου αποβλήτων και μεταφοράς ρύπων, το οποίο θα συμμορφώνεται προς τους διεθνείς κανόνες που έχει προσυπογράψει η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και, κατά συνέπεια, θα αντικαταστήσει το υφιστάμενο EPER, μπορεί, αρχικά, να αντιμετωπιστεί θετικά από την ΕΟΚΕ, αρκεί να μην συνεπάγεται αύξηση των υποχρεώσεων των μερών σύμφωνα με την υφιστάμενη κοινοτική νομοθεσία. Η εναρμόνιση της συλλογής στοιχείων και της διαβίβασης των πληροφοριών θα εξασφαλίζει την ποιότητα και το συγκρίσιμό τους και, ως εκ τούτου, θα αυξήσει την αποτελεσματικότητα και, κυρίως, την ευχέρεια πρόσβασης στα εν λόγω στοιχεία.

3.2 Η νομική βάση στην οποία στηρίζεται η Επιτροπή για την πρόταση του παρόντος Κανονισμού είναι το άρθρο 174, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 300 ΣΕΕ, που την εξουσιοδοτεί να προτείνει κανόνες για την τήρηση των διεθνών συμφωνιών που υπογράφονται μεταξύ ΕΚ και διεθνών οργανισμών. Στην προκειμένη περίπτωση, όχι μόνον εκείνες που αφορούν τους κανόνες προστασίας του περιβάλλοντος από τη ρύπανση, αλλά και εκείνες που διευκολύνουν την πληροφόρηση, τη συμμετοχή και την πρόσβαση του κοινού στη δικαιοσύνη.

3.2.1 Η Επιτροπή εξέτασε διάφορες δυνατότητες για την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου ΟΕΕ/ΗΕ· κατά πρώτο λόγο, διερεύνησε το ενδεχόμενο αναθεώρησης του υφιστάμενου EPER, χωρίς πρόταση νέου Κανονισμού· δεδομένου, όμως, ότι θα ήταν αναγκαίο να αναθεωρηθεί η Οδηγία IPPC, και όχι μόνον ετούτη τη φορά, αλλά και κάθε φορά που θα τροποποιείται το Πρωτόκολλο του Κιέβου, από το οποίο απορρέει η παρούσα πρόταση, έκρινε προτιμότερο να προτείνει νέα νομοθετική πράξη, προκειμένου να μην μειώνεται η ασφάλεια δικαίου, λόγω των συνεχών αναθεωρήσεων. Για το λόγο αυτόν, και με βάση το άρθρο 175, παράγραφος 1 της ΣΕΕ, προτείνει τον παρόντα Κανονισμό, ως το πλέον πρόσφορο νομοθετικό μέσον για τις απαιτήσεις της εναρμονισμένης εφαρμογής των διεθνών συμβάσεων.

3.2.2 Το αποτέλεσμα εγγυάται την εφαρμογή, εκ μέρους όλων των κρατών μελών, του Πρωτοκόλλου που υπεγράφη στο Κίεβο, μέσω κοινοτικής νομοθεσίας η οποία, επιπλέον, εξασφαλίζει την συνεκτικότητα του περιεχομένου της με τους λοιπούς ισχύοντες για το ζήτημα αυτό κοινοτικούς κανόνες, και την εφαρμογή του σε όλα τα κράτη μέλη, χωρίς να αναμένεται η μεταγενέστερη επικύρωσή του, ενώ διατηρεί την κοινή θέση που έλαβαν οι εκπρόσωποι των κρατών κατά τις διαπραγματεύσεις και την υπογραφή του Πρωτοκόλλου.

3.3 Πρέπει, ωστόσο, να έχουμε υπόψη ότι οι καταστάσεις στα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων και των κρατών της διεύρυνσης, διαφέρουν ως προς την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που επιβάλλει το EPER. Αυτή τη στιγμή, οι διακυμάνσεις είναι μεγάλες, από τα κράτη που διαθέτουν μητρώο με ευρύτερο περιεχόμενο (Ηνωμένο Βασίλειο), έως εκείνα που, ήδη πριν από την προσχώρησή τους, ζήτησαν οικειοθελώς να υπαχθούν σε αυτό (Ουγγαρία). Διαφορές υφίστανται επίσης και ως προς την εκπλήρωση των υποχρεώσεων εκ μέρους των ενδιαφερομένων μερών· ενώ οι μεγάλες συντεχνίες και βιομηχανικοί όμιλοι και εγκαταστάσεις στους οποίους εφαρμόζεται η Οδηγία IPPC είναι ενήμεροι για την τήρησή τους (πράγματι, καταρτίζουν ετησίως την περιβαλλοντική έκθεση), οι ΜΜΕ, ορισμένοι μικροί φορείς εκμετάλλευσης στους οποίους δεν εφαρμόζεται η εν λόγω Οδηγία, καθώς και ορισμένοι τοπικοί οργανισμοί — στις περιπτώσεις όπου διαχειρίζονται εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων — δεν διαθέτουν τα μέσα προκειμένου να δύνανται να ανταποκριθούν σε όλη τη γραφειοκρατία που συνεπάγεται η υποχρέωση αυτή.

3.4 Η ΕΟΚΕ φρονεί ότι η αντιμετώπιση, όσον αφορά και την πρόσβαση στην πληροφόρηση, αλλά και την συμμετοχή του κοινού, είναι ορθή και ανταποκρίνεται στους στόχους που προβλέπει η Οδηγία 2003/4/ΕΚ. Και όχι μόνον αυτό, αλλά φρονεί και ότι είναι ικανοποιητική η υποχρέωση να δίδεται πληροφόρηση στο κοινό σχετικά με τα αποτελέσματα της συμμετοχής του, προκειμένου να μπορεί να αξιολογείται η συμμετοχή των πολιτών. Πρέπει να επισημανθεί, όμως, ότι, προκειμένου να διευκολυνθεί η πρόσβαση στο Διαδίκτυο του μεγαλύτερου δυνατού αριθμού ατόμων, θα έπρεπε να καταβληθεί μια προσπάθεια για την αύξηση των γλωσσών πρόσβασης στα δεδομένα, μέχρι να συμπεριληφθούν όλες οι επίσημες γλώσσες.

3.5 Το ιδιαιτέρως σημαντικό ζήτημα της οικονομικής επίπτωσης του Κανονισμού φαίνεται ότι μελετήθηκε προσεκτικά από τις υπηρεσίες της Επιτροπής ([6]), οι οποίες κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι, δεδομένου ότι τα κράτη και τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν ήδη την υποχρέωση να συστήσουν το EPER και, ως εκ τούτου, να κοινοποιούν όλα τα στοιχεία που απαιτούνται σε αυτό, οι δαπάνες θα επηρεάσουν μόνο τις νέες σχέσεις μεταξύ Επιτροπής και κρατών μελών κατά τη διαβίβαση των συλλεχθέντων στοιχείων. Το κύριο μέρος της δαπάνης αυτής θα βαρύνει την Επιτροπή, ειδικότερα δε σε ό,τι αφορά τη δημιουργία και ενημέρωση της ιστοσελίδας στο διαδίκτυο, και επομένως ένα ελάχιστο μόνον μέρος θα βαρύνει το εκάστοτε κράτος. Ωστόσο είναι επίσης σημαντικό να αναφερθεί ότι, για τους φορείς εκμετάλλευσης που εξαιρούνται από την οδηγία IPPC, η παρακολούθηση των εκλύσεων και μεταφορών ρύπων και η υποβολή εκθέσεων σχετικά με αυτά συνεπάγονται επιπλέον κόστος και διοικητική επιβάρυνση.

([6]) Βλ. το έγγραφο «Ανάλυση του κόστους και των οφελών των ΜΕΜΡ/PRTR», το οποίο εκπόνησε το Τμήμα Οικονομικής Ανάλυσης το 2002. CEP/WG.5/AC.2/2002/4

4. **Ειδικές παρατηρήσεις**

4.1 Η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι, με την πρόταση Κανονισμού ΜΕΜΡ σημειώνεται αισθητή βελτίωση στην πορεία που ήδη δρομολογήθηκε με το EPER, αφενός, επειδή διευρύνεται η πληροφόρηση που αναφέρεται στις εκλύσεις ρύπων στην ατμόσφαιρα και στα ύδατα, καθώς περιλαμβάνονται και οι εκλύσεις στο έδαφος και οι εκλύσεις που προέρχονται από διάσπαρτες πηγές, και, αφετέρου, επειδή προσαρμόζεται η ευρωπαϊκή νομοθεσία προς την αντίστοιχη διεθνή, με ιδιαίτερη αναφορά στη Σύμβαση του Aarhus και, πιο συγκεκριμένα, στο πρωτόκολλο ΟΕΕ/ΗΕ του Κιέβου.

4.2 Εντούτοις, η ΕΟΚΕ επιθυμεί να τονίσει ότι καθίσταται αναγκαίο να εδραιωθεί το υφιστάμενο EPER, ώστε να ελαχιστοποιηθούν οι προσπάθειες των ενδιαφερομένων μερών για την εκπλήρωση της υποχρέωσης ενημέρωσης, σύμφωνα με τις νέες διατάξεις. Μπορεί να θεωρηθεί ότι η περίοδος έναρξης της ισχύος του ΜΕΜΡ (2007, παρότι λειτουργικά δεν αρχίζει πριν από το 2009) παρέχει την ευκαιρία συμπλήρωσης και διόρθωσης του υφιστάμενου μητρώου, καθώς και σταδιακής ενσωμάτωσης των νέων δηλώσεων και των νέων υπόχρεων υποβολής δήλωσης. Η ολοκλήρωση του περιεχομένου του EPER, καθώς και η δημοσίευσή του στην ιστοσελίδα, θα περιορίσει τις δαπάνες και, κυρίως, θα αποτρέψει τη δημιουργία σύγχυσης μεταξύ των υφιστάμενων και των νέων πληροφοριών.

4.3 Όσον αφορά την αύξηση του αριθμού των ρύπων που πρέπει να δηλώνονται (36 περισσότεροι με την ΟΕΕ/ΗΕ), διατυπώνουμε δύο παρατηρήσεις: πρώτον, ότι πολλοί από αυτούς είναι φυτοφάρμακα που δεν χρησιμοποιούνται πλέον ούτε και κυκλοφορούν στο εμπόριο στην ΕΕ, και, δεύτερον, ότι η υποχρέωση ενημέρωσης εξαρτάται από την τήρηση των ορίων δήλωσης που προβλέπονται στο Παράρτημα Ι για τις δραστηριότητες και στο Παράρτημα ΙΙ για τους ρύπους.

4.4 Κατά την άποψη της ΕΟΚΕ, θα ήταν σκόπιμο να τυποποιηθεί όσο το δυνατόν περισσότερο το περιεχόμενο των δηλώσεων εκ μέρους των ενδιαφερομένων μερών (Παράρτημα ΙΙΙ), και παράλληλα να απλουστευθεί για τις ΜΜΕ και τους γεωργούς που έχουν υποχρέωση δήλωσης, ούτως ώστε να μην αυξηθεί η γραφειοκρατία και οι δαπάνες για τους ενδιαφερομένους. Υπό την έννοια αυτή, και προκειμένου να εξασφαλιστεί η συγκρισιμότητα των καταχωρημένων στοιχείων, θα είναι απαραίτητο να χρησιμοποιηθεί η βέλτιστη τεχνολογία για τον προσδιορισμό των ετήσιων επιβαρύνσεων. Η συνεκτικότητα μεταξύ των διαφόρων εθνικών μητρώων και του ευρωπαϊκού μητρώου αποτελεί μία ακόμη ανάγκη για την εξασφάλιση της τυποποίησης και της συγκρισιμότητάς τους.

4.5 Η ΕΟΚΕ είναι ιδιαίτερα ευαίσθητη όσον αφορά την εμπιστευτικότητα των στοιχείων που πρέπει να περιλαμβάνουν οι δηλώσεις των ενδιαφερομένων μερών. Όπως ακριβώς ρυθμίζεται στο άρθρο 11, τα κράτη μέλη είναι εκείνα που δηλώνουν την εμπιστευτικότητα ορισμένων στοιχείων, κατόπιν αίτησης των μερών που το ζητούν, και υπό τον όρο να συμφωνεί με τις εξαιρέσεις που περιλαμβάνονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2003/4/ΕΚ, παρόλο που στην τελευταία πρόταση θεσπίζεται ότι πρέπει να παρέχουν τις πληροφορίες για τους «λόγους της άρνησης της δημοσιοποίησης», αλλά η αιτιολογική σκέψη 14 του Κανονισμού θεσπίζει ότι δεν μπορούν να υπάρχουν περιορισμοί στην ενημέρωση του ΜΕΜΡ και οι εξαιρέσεις προς τον κανόνα αυτόν θα είναι δυνατές μόνον όταν τις επιτρέπει ρητώς η ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία. Η διαφορά αυτή μεταξύ των δύο διατάξεων πρέπει να διασαφηνιστεί, δεδομένου ότι, σύμφωνα με τη διατύπωση της τελευταίας πρότασης του άρθρου 11, τα μέρη που ενδιαφέρονται για την εμπιστευτικότητα κάποιων στοιχείων, οφείλουν να το αιτιολογήσουν, γεγονός που οδηγεί ενδεχομένως στη λανθασμένη εντύπωση ότι θεωρούνται ότι δεν εντάσσονται στα όσα προβλέπονται στο άρθρο 4 Δ 2003/4/ΕΚ, δεδομένου ότι, επειδή το θέμα ρυθμίζεται με βάση νομική διάταξη, δεν χρειάζεται αιτιολογία.

4.6 Η ΕΟΚΕ εκτιμά τις προσπάθειες που καταβάλλονται στην πρόταση Κανονισμού του ευρωπαϊκού ΜΕΜΡ για την ενσωμάτωση των στοιχείων αναφοράς στο κατάλληλο πλαίσιο και για το σταδιακό περιορισμό των δυνητικών κινδύνων εσφαλμένης ερμηνείας αυτών των στοιχείων. Οποιαδήποτε νέα προσπάθεια προς την κατεύθυνση αυτή θα εκτιμηθεί δεόντως.

Βρυξέλλες, 6 Απριλίου 2005

5. **Συμπέρασμα**

Ως συμπέρασμα, θα μπορούσε να λεχθεί ότι η διαφάνεια κατά την κοινοποίηση των εκλύσεων και της μεταφοράς ρύπων, σύμφωνα με τη διαμόρφωση του ευρωπαϊκού ΜΕΜΡ, στην οποία οφείλουν να προβαίνουν τα ενδιαφερόμενα μέρη, επιχειρηματίες, γεωργοί και δημόσιες διοικήσεις, επιτελεί διπλή λειτουργία:

— Στην εσωτερική αγορά, να γίνονται γνωστά τα περιβαλλοντικά ήθη και πρακτικές όλων αυτών, καθώς και η τήρηση της σχετικής ευρωπαϊκής νομοθεσίας, ούτως ώστε οι ανταγωνιστές, οι καταναλωτές και οι πολίτες να μπορούν εύκολα να αξιολογούν τις πρακτικές αυτές και να ενεργούν αναλόγως.

— Παρέχεται προστιθέμενη αξία στην ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεών μας, όποια κι αν είναι η δραστηριότητά τους, και εντός της ευρωπαϊκής αγοράς, αλλά και της διεθνούς, και υπό τον όρο ότι διατηρούνται οι συνθήκες κανονικότητας και συγκρισιμότητας των στοιχείων, όπως αναφέρεται στις ειδικές παρατηρήσεις. Αντιλαμβανόμαστε ότι η διαφάνεια στην ενημέρωση, που μπορεί να επιτευχθεί μέσω του ευρωπαϊκού ΜΕΜΡ, θα χρησιμεύσει για την υιοθέτηση περισσότερων κοινών θέσεων που θα αποσκοπούν στη σύναψη εθελοντικών συμφωνιών ανά τομέα παραγωγής, για την τήρηση των περιβαλλοντικών προτύπων, και, μέσω της δημοσιότητας που προκύπτει από το μητρώο, για την ενημέρωση των πολιτών, για τη γνώση των ανταγωνιστικών εγκαταστάσεων, για την ενίσχυση της έννοιας της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης (ΕΚΕ) και για την επίτευξη μεγαλύτερης εμπιστοσύνης μεταξύ των διαφόρων φορέων της κοινωνίας των πολιτών.

Η Πρόεδρος

της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Anne-Marie SIGMUND